

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/107/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3223010067
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3223010067.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a Mgr. Jána Odnogu, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D. C., trvale bytom C. D. C., E. F., G. A. B. XXXX/XX, trestne stíhanému pre čin, obžalobou právne posúdený ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., v sčasti v jednočinnom súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 11. marca 2026 prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 7. júla 2025, sp. zn. BN-6T/21/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 7. júla 2025, sp. zn. BN-6T/21/2023, bol obžalovaný oslobodený podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou, sp. zn. Pv 351/22/3301, zo dňa 12.04.2023, pre skutky v bodoch 1 až 4, právne posúdené ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., v bode 1 v súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

v bode 1/

v presne nezistený deň začiatkom mesiaca október v roku 2022 v čase približne o 02:00 hod. cestoval ako vodič s poškodenou H. I. spoločne v motorovom vozidle zn. Škoda Superb, ev. č. C. cez obec E. smerom na obec F., kde na odstavnej ploche nachádzajúcej sa na konci obce zastavil vozidlo, uzamkol ho a poškodenej prikázal nech si vypne svoj mobilný telefón z dôvodu, že ich niekto odpočúva, na čo si poškodenej z obavy o svoj život a zdravie vypla svoj mobilný telefón a svoj mobilný telefón si vypol aj obžalovaný, následne oba telefóny odložil do priehradky na vodičovych dverách a poškodenej povedal, že tam s ním musí byť až pokým nepovie pravdu a pustí ju až vtedy, keď sa ju dozvie, s čím poškodenej nesúhlasila, svoj nesúhlas dala najavo a chcela odísť preč, na čo jej uviedol, že má pri sebe nôž, ktorý vytiahol, otvoril a začal s ním pred poškodenou mávať a kričal na poškodenú nech mu povie pravdu, počas čoho sa poškodenej opakovane pokúšala otvoriť dvere, na čo vždy znervóznel a začal byť voči poškodenej ešte viac agresívny, pričom poškodenej obžalovanému uviedla, že má cukrovku a potrebuje inzulín s jeho odpoveďou, že ju pre inzulín zavezie, ale až potom ako mu povie pravdu, ktoré konanie trvalo celkom približne tri hodiny,

v bode 2/

v presne nezistený deň na začiatku mesiaca september roku 2022 v čase približne o polnoci na A. J. v obci K. pred pamätníkom L. v zaparkovanom osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Superb, ev.č. C. po predchádzajúcom slovnom konflikte a výčitkách voči poškodenej H. I. a poškodenému M. N. zobral z kufra motorového vozidla do rúk kladivo, ktoré ukázal poškodeným a následne ho vložil späť do kufra, potom vytiahol z vrečka vyskakovací nôž o dĺžke približne 20 cm, s ktorým začal pred poškodenými

manipulovať, pričom im hovoril, že to začne riešiť inak, že príde veľkolepá šou a že všetci do jedného pôjdu, následne v tú istú noc potom ako sa s uvedeným motorovým vozidlom presunuli všetci do miesta jeho trvalého bydliska na adresu G. A. XXXX/XX, E. F., C. D. C. v čase približne o 02:00 hod., za poškodenými uzamkol byt a vo svojej izbe opäť vytiahol z vrečka bundy vyskakovací nôž s čepeľou dlhou približne 20 cm, ktorý položil na stôl a začal znova poškodenému M. N. nadávať a hovoriť, že ho okráda o peniaze a obom poškodeným uviedol, že tam budú dovtedy, pokiaľ sa od nich nedozvie pravdu,

v bode 3/

dňa 25.09.2022 v čase približne o 01:00 hod. v C. D. C., E. F., G. A. XXXX/XX, po tom ako vstúpila do bytu poškodená H. I. a poškodený M. N. zamkol za nimi dvere a vytiahol z vrečka bundy vyskakovací nôž o dĺžke približne 20 cm, ktorý položil na stôl a poškodenej H. I. a poškodenému M. N. hovoril o tom, ako ho klamú a okrádajú o peniaze za drogy, po čom následne začal poškodenému M. N. nadávať, že mu rozbije papuľu, že mu ojebe hlavu o radiátor, pokiaľ mu nepovie skutočnú pravdu a že z domu nepôjdu skôr, kým sa nepriznajú, počas čoho manipuloval s týmto nožom,

v bode 4/

v presne nezistenom čase v dobe od 08.10.2022 najneskôr do 04.12.2022 na doposiaľ nestotožnených miestach sa prostredníctvom správ cez aplikáciu Messenger opakovane vyhrážal poškodenému M. N., trvale bytom E. XXX/XX, C. D. C. L., že: „.....teším sa keď sa mi dostaneš do rúk...Ja ťa zabijem a potom ťa znova zabijem pokiaľ pôjdeš ty zmrď pojebany“, „Ty hnus skurveny, skákať budem po tebe....moc sa teším a nikto ťa neochrání lebo si filckaskurvena....A tvojho kamoša O. čaká to isté....Aj O.....Aj tvoju mater....Máš na to? ...Nemáš....Ty si už skončil....“ a toho istého dňa 04.12.2022 v presne nezistenom čase sa z doposiaľ nestotožneného miesta prostredníctvom hlasových správ cez aplikáciu Messeneger, ktoré adresoval H. I., vyhrážal poškodenému M. N. tým, že dobije M. N. a bude si to nahrávať,

čím vzbudil u poškodených H. I. a M. N. dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor proti nemu podal odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Prokurátor podané odvolanie dodatočne písomne zdôvodnil nasledovne:

„Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. BN-6T/21/2023-964 zo dňa 07.07.2025 bol obžalovaný A. B. oslobodený podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou č.k. Pv 351/22/3301-43 zo dňa 12.04.2023 pre skutky právne kvalifikované v bode 1/ až 4/ ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, v bode 1/ sčasti v súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Oslobodzujúci výrok súd prvého stupňa odôvodnil v podstate tým, že má zásadné pochybnosti o zákonnosti a nestrannosti postupu orgánov činných v trestnom konaní. Súd spochybnil spôsob spisania a vzájomnú podobnosť dvoch trestných oznámení, časovú reálnosť následných procesných krokov (odovzdanie veci z obvodného oddelenia na odbor kriminálnej polície, pridelenie veci vyšetrovateľovi, komunikáciu s prokurátorom a rýchlo naväzujúce úkony), ďalej konštatoval nedostatočné a riadnym spôsobom nevyriešené vybavenie námietky zaujatosti voči vyšetrovateľovi PZ a z toho plynúce pretrvávajúce pochybnosti o nestrannosti. Poukázal aj na selektívny prístup k indíciám o drogovej trestnej činnosti, čo znižuje dôveru v objektivitu prípravného konania. Súd tiež zdôraznil absenciu opatrenia, či záväzného pokynu prokurátora, na základe ktorého došlo k zmenám v osobách vyšetrovateľov a na uvedenom nič nemení ani správa OR PZ v Bánovciach nad Bebravou. Návrh prokurátora na opätovné výsluchy poškodených odmietol ako nadbytočné. Na tomto základe vyhodnotil súd výsledky dokazovania v podstate ako nespoľahlivé a oslobodil obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku.

S rozsudkom súdu prvého stupňa sa nestotožňujem a naopak mám za to, že súd sa pri rozhodovaní nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci v nadväznosti na čo vec nesprávne právne posúdil, pričom postupoval v rozpore s ustanoveniami § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. poriadku a § 168 ods. 1 Tr. poriadku. Pri hodnotení vykonaných

dôkazov nepostupoval dôsledne v zmysle zásady uvedenej v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a v konaní vykonané dôkazy podľa môjho názoru vyhodnotil nesprávne, pričom vecne nesprávne odmietol aj návrh prokurátora na vykonanie dokazovania výsluchom poškodených. Dôkazný postup je totiž potrebné vyčerpávajúcim spôsobom popísať a logicky i vecne presvedčivým spôsobom zdôvodniť. Táto požiadavka vyplýva práve z ustanovenia § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

Zastávam názor, že skutky tak, ako sú vymedzené v obžalobe v bode 1/ až 4/ sa stali, tieto naplňajú všetky obligatórne znaky stíhaného pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona sčasti v súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a tohto sa dopustil obžalovaný A. B., ktorého vina bola dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázaná. Obžalovaný je usvedčovaný najmä svojou vlastnou výpoveďou, výpoveďou poškodeného N. a poškodenej I., znaleckými závermi znalca O. C. z odvetvia psychológie, znaleckými závermi z odvetvia psychiatrie, zabezpečenou komunikáciou, znaleckým posudkom z odboru elektrotechniky, telefonickými nahrávkami, skladacím nožikom o celkovej dĺžke približne 20 cm, pozitívnym nálezom na prítomnosť omamných a psychotropných látok v moči obžalovaného a ďalšími listinnými podkladmi.

K dôvodom rozhodnutia súdu, ktoré považujem za nesprávne uvádzam, že jednou zo základných zásad trestného konania je zásada materiálnej pravdy, kedy je súd povinný zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností a v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Zásady ústnosti a bezprostrednosti ukladajú súdu, aby dôkazy vykonal a tiež preskúmateľne a logicky zhodnotil. Rozhodnutie súdu je s týmto rámcom v rozpore. Rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby nebolo postavené na skutkových záveroch o tom, že sa skutok nestal alebo že ho nespáchal obžalovaný, pričom obžalovaný už bol v predmetnom trestnom konaní zrušeným rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. BN-6T/21/2023-808 zo dňa 06.12.2023 uznaný za vinného, ale na abstraktných pochybnostiach o procesnom priebehu prijatia a spracovania trestných oznámení, pridelení veci vyšetrovateľovi PZ a vybavení námietky zaujatosti. Súd neidentifikoval ani jeden konkrétny úkon, ktorý by bol nezákonný a spôsobil vyvolať nepoužiteľnosť dôkazu a súčasne odmietol vykonať ostatné dôkazy (najmä opätovné výsluchy poškodených) ako nadbytočné. Tým porušil ustanovenia § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. poriadku a nesprávne aplikoval § 285 písm. a) Tr. poriadku.

Oslobodenie spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku prichádza do úvahy, ak po vykonanom dokazovaní zostanú rozumné pochybnosti, či sa skutok stal. Nejde výhradne o prostriedok sankcionovania procesných väd prípravného konania. Ak súd zistí procesnú vadu, musí ju konkrétne kvalifikovať (nezákonný dôkaz, vylúčená osoba, zmätočnosť postupu), vylúčiť dotknuté dôkazy a následne rozhodnúť na podklade zvyšných dôkazov.

V slovenskej trestnoprocesnej praxi sa uplatňuje relatívny model a dôkaz je nepoužiteľný vtedy, ak bol získaný alebo vykonaný v rozpore so zákonom (ide o konkrétne pravidlo, nestačí len „pochybnosť“), ide o porušenie dosahujúce intenzitu zásahu do základných práv alebo porušenie pravidiel, ktoré zákon sankcionuje neplatnosťou, existuje kauzálny vzťah medzi vadou a dôkazom (bez vady by dôkaz nevznikol alebo by bol zásadne iný) a nepoužiteľnosť nie je možné odstrániť opätovným zákonným vykonaním. Tento štvorkrovový test vyplýva z ustálenej praxe Najvyššieho súdu SR a z princípov ESLP. Okresný súd ani jeden krok neaplikoval a teda neoznačil porušené ustanovenia, neohodnotil intenzitu, nevymedzil kauzalitu, ani sa nepokúsil o nápravu opätovným vykonaním dôkazu.

Dlhodobá judikatúra ESLP (napr. L. v. P., G. v. L. G., C. v. Q.) zdôrazňuje, že „nie každé procesné porušenie vedie k porušeniu čl. 6 Dohovoru a k neúčinnosti dôkazu“, rozhodujúce je, či konanie ako celok bolo spravodlivé a či obhajoba mala reálnu možnosť dôkazy spochybniť v kontradiktórnom procese. Súd v danom prípade namiesto toho zvolil formalizmus, domnelé procesné nezrovnalosti postavil na úroveň dôvodu oslobodenia bez toho, aby posúdil spravodlivosť trestného konania ako celku.

Podľa ustanovení § 31 a § 32 Tr. poriadku je dôvod vylúčenia daný, len ak sú tu konkrétne skutočnosti vzbudzujúce objektívnu pochybnosť o nezaujatosti. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno leží na tom, kto zaujatosť namieta. Samotné pracovné zaradenie, predchádzajúci kontakt s poškodeným či skutočnosť, že dotknutý policajt vykonával procesné úkony pred vznesením námietky a formálnym rozhodnutím o námietke, nepredstavujú automaticky dôvod vylúčenia. Súd najmä neidentifikoval žiadne konkrétne prejavy zaujatosti (výroky, správanie, osobné väzby relevantnej intenzity), neoznačil žiadny

úkon, ktorý by bol neplatný pre to, že ho vykonala vylúčená osoba a neskúmal, či prípadná vada mohla byť zhojená opätovným vykonaním úkonu (čo platí najmä pri výsluchoch). Z výsluchu svedka J. nevyplýva žiadna konkrétna osobná väzba na obžalovaného ani poškodených, žiadny osobný či majetkový záujem na výsledku konania, ani iný relevantný dôvod zaujatosti. Naopak, z jeho výpovede vyplynulo, že mu vec bola pridelená organizačným úkonom v rámci PZ z dôvodu príslušnosti, úkony vo veci realizoval v služobnom režime a o vznesenej námietke zaujatosti práve voči jeho osobe sám rozhodol a hoci rozhodnutie obsahovalo písarsku chybu jej dôvody a príčiny jasne vysvetlil. Súd zamenil dve roviny a to procesné vybavenie námietky zaujatosti (formálna stránka rozhodnutia) a materiálnu existenciu dôvodov zaujatosti. Aj keď má súd výhradu k obsahu rozhodnutia o námietke zaujatosti, hoci ide o písarsku chybu, ide o administratívnu nedokonalosť, ktorá sama o sebe nepreukazuje existenciu zaujatosti. Pre meritórny dopad na použiteľnosť dôkazov je rozhodujúce, či sa preukázalo, že úkony vykonávala osoba, ktorá mala byť reálne vylúčená pre konkrétne vzťahy alebo záujem, takýto záver však súd nepostavil na žiadnom preskúmateľnom skutkovom základe. Záver súdu o neodstránených pochybnostiach je preto neopodstatnený, respektíve nepreskúmateľný.

Súd vyslovil pochybnosť, že po spísaní druhého trestného oznámenia došlo príliš rýchlo k jeho vybaveniu a že oznámenia sú v niektorých častiach identické. K tomu dodávam, že rýchlosť konania sama osebe nie je nezákonnosťou. Trestný poriadok neustanovuje minimálne lehoty na odovzdanie vecí medzi obvodným oddelením a odborom kriminálnej polície a naopak. Skutočnosť, že v krátkom čase po podaní trestných oznámení došlo k ich zaevidovaniu, postúpeniu príslušnému orgánu, prideleniu vyšetrovateľovi a k prvotným úkonom vrátane telefonického kontaktu s prokurátorom, je plne kompatibilná s bežným chodom trestných vecí, najmä ak ide o skutky s potenciálom eskalácie a potrebou rýchlej reakcie. Promptnosť konania polície je v takých prípadoch žiaducim znakom riadneho výkonu pôsobnosti, nie indíciou nezákonnosti. Krátky časový sled je spôsobený aj tým istým miestom sídla obvodného oddelenia OR PZ v Bánovciach nad Bebravou a odboru kriminálnej polície OR PZ v Bánovciach nad Bebravou, ktoré sa nachádzajú v tej istej budove. Ďalej podobnosť štruktúry dvoch oznámení pri opise tých istých skutkov je prirodzená a ide o dôkaz konzistentnosti výpovedí na ktorých poškodené osoby zotrvali aj v konaní pred súdom. Ak mal súd pochybnosti o autenticite, mal opätovne vypočuť oznamovateľov ako poškodené osoby v zmysle návrhu prokurátora.

Podstata výhrady súdu k absencii opatrenia, či záväzného pokynu prokurátora na zmenu v osobách vyšetrovateľov PZ, spočíva podľa môjho názoru v nedorozumení o právnom rámci riadenia prípravného konania. Trestný poriadok síce priznáva prokurátorovi pri výkone dozoru oprávnenie dávať záväzné pokyny k postupu a k (skrátene) vyšetrovaniu, respektíve možnosť odňať vec policajtom a urobiť opatrenie, aby vec bola prikázaná inému policajtom alebo policajtom, a ak sú takéto rozhodnutia prijaté patria do spisu, nejde však o povinnosť či o konštitutívnu podmienku každej organizačnej zmeny na strane policajného zboru. Absencia konkrétneho pokynu o zmene osoby vyšetrovateľa preto sama o sebe nezakladá nezákonnosť postupu a je plne kompatibilná s modelom v ktorom prokurátor pokyn nevydá, lebo pre presun veci postačí interné služobné opatrenie v rámci policajného zboru. Zákon o policajnom zbore súčasne jasne určuje, že riadenie služieb a útvarov policajného zboru je v pôsobnosti prezidenta policajného zboru, respektíve podriadených veliteľov podľa vnútorného členenia a že vyšetrovateľ PZ je vo veciach, ktoré vyšetruje, procesne samostatný a viazaný aj pokynmi prokurátora len v rozsahu ustanovenom Trestným poriadkom. Z toho plynie, že pridelenie alebo preradenie vecí medzi vyšetrovateľmi je predovšetkým manažérsky (organizačný) úkon v rámci policajného zboru, ktorý nevyžaduje predchádzajúci záväzný pokyn prokurátora. Rozhodujúce je aby novourčený vyšetrovateľ PZ bol orgánom s vecnou a miestnou príslušnosťou. Trestný poriadok navyše vychádza z toho, že orgánmi činnými v trestnom konaní sú prokurátor a policajt, pričom zákon neupravuje „personalizovanú“ viazanosť veci na konkrétnu fyzickú osobu vyšetrovateľa tak, že by každá zmena musela byť aprobovaná pokynom dozoru prokurátora. Podstatná je právomoc útvaru a osobná spôsobilosť konajúceho policajta, nie existencia osobitného pokynu o zmene. Nad rámec uvedeného platí, tak ako to vyplýva aj zo zadováženej správy OR PZ v Bánovciach nad Bebravou zo dňa 27.02.2025, že prerozdelenie vecí je v súlade s vyššie popísaným rozdelením kompetencií medzi dozorom prokurátora a riadením policajného zboru (organizačným prerozdelením vecí). Preto dôvod oslobodenia obžalovaného spod obžaloby založený na absencii zákonného dôvodu pre zmenu vyšetrovateľa PZ je prísne formalistický a bez opory v zákone.

Ani dôvod pochybnosti o nezaujatosti a nestrannosti orgánov činných v trestnom konaní a selektívnom prístupe spočívajúci v uvádzaní skutočností týkajúcich sa drogovej trestnej činnosti, kedy trestné

stíhanie, resp. vznesené obvinenie pre drogovú trestnú činnosť nebolo žiadnemu z nich nemôže obstať, nakoľko ako vyplynulo najmä z výsluchu vyšetrovateľa odboru kriminálnej polície OR PZ v Bánovciach nad Bebravou svedka R. J., svedok mal vedomosť o tom, že obaja poškodení uvádzali skutočnosti týkajúce sa drogovej trestnej činnosti a myslí, že nezačínal trestné stíhanie ani nevznášal obvinenie ale vie, že niečo uvádzali voči obžalovanému, pričom poznatky o drogovej kriminalite sú odstupované, minimálne svedok úzko spolupracuje s operatívnymi príslušníkmi, kde si vymieňajú informácie za účelom, aby mali tento poznatok aj oni, napríklad z nejakého vyplývajúceho trestného oznámenia alebo zápisnice, pričom na otázku prokurátora, či vie uviesť, ak si spomenie, či takýto postup bol uplatnený v tejto veci, čo sa týka drogovej trestnej činnosti svedok uviedol, že podľa jeho názoru áno ale nepamätá si to presne. Z uvedeného výsluchu svedka J. tak vyplýva, že uvedené poznatky o drogovej trestnej činnosti boli predmetom záujmu zo strany polície.

Súd prvého stupňa sa s dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní nedostatočne vysporiadal, nesprávne ich vyhodnotil, nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho nesprávne rozhodol a tiež vec nesprávne právne posúdil. Z vyššie uvedených dôvodov považujem napadnutý rozsudok za nezákonný. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považujem za nepresvedčivé, nepreskúmateľné a rozporné s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. poriadku.

Preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), b), c), písm. d) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. BN-6T/21/2023-964 zo dňa 07.07.2025 v celom rozsahu, a aby v zmysle § 322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por. na podklade odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v odvolaní prokurátora nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Z vyššie uvedených písomných dôvodov odvolania prokurátora vyplýva, že prokurátor vytýka okresnému súdu porušenie ustanovení § 2 ods. 10, 12 a § 168 ods. 1 Tr. por., čo má za následok porušenie ustanovenia § 285 písm. a) Tr. por. Odvolací súd konštatuje, že v dôvodoch odvolania prokurátora nie je vytýkaná nesprávnosť skutkových zistení okresného súdu, z ktorých vyvodil existenciu podstatných chýb prípravného konania, iba namietal prílišnú rigidnosť okresného súdu pri vyvodzovaní právnych následkov zo zistených chýb.

Z hľadiska námietok v odvolaní prokurátora odvolací súd v prvom rade považuje za nutné uviesť, že súd nie je orgánom, ktorý by sa mohol dopustiť prokurátorom namietaného porušenia ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. Ako vyplýva zo znenia tohto ustanovenia, toto ustanovenie ukladá zákonné povinnosti jedine „orgánom činným v trestnom konaní“, ktorými orgánmi sú podľa § 10 ods. 1 Tr. por. „prokurátor“ a „policajti“. Pokiaľ teda prokurátor v odôvodnení svojho odvolania argumentuje, že podľa jeho názoru mal okresný súd porušiť ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por., odvolací súd konštatuje, že táto argumentácia prokurátora nemá žiadnu oporu v zákone. Preto okresný súd ani v tomto prípade nemohol porušiť zákonné povinnosti, ktoré ustanovenie § 2 ods. 10 v spojení s § 10 ods. 1 Tr. por. ukladá jedine policajtom a prokurátorovi.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že okresný súd po uložení povinnosti vysporiadať sa s chybami predchádzajúceho odsudzujúceho rozsudku, zrušeného uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 7.3.2024, sp. zn. 3To/10/2024, zistil chyby prípravného konania, rozporné s čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a § 2 ods. 1 Tr. por. Za podstatné chyby

prípravného konania okresný súd považoval nerozhodnutie o námietke obžalovaného voči zaujatosti policajta zákonným spôsobom, konanie viacerých policajtov bez rozhodnutia prokurátora podľa § 230 ods. 1 písm. f) Tr. por. o odňatí veci policajtovi a jej pridelení inému policajtovi a postup v začiatkoch trestného stíhania, ktorý nesvedčí o nestrannosti a nezaujatosti policajta v trestnom konaní. Uvedené chyby prípravného konania považoval za závažné procesné chyby, ktoré bránia konať o podanej obžalobe a v prípade ich zistenia v štádiu preskúmania obžaloby samosudcom predstavujú zákonný podklad na rozhodnutie z úradnej povinnosti (aj bez návrhu) o odmietnutí obžaloby a jej vrátení prokurátorovi podľa 241 ods. 1 písm. f) Tr. por. Vzhľadom na to, že po nariadení hlavného pojednávania ustanovenia šiesteho a siedmeho dielu tretej hlavy tretej časti Trestného poriadku neumožňujú súdu rozhodnúť o odmietnutí obžaloby a vrátení veci prokurátorovi pre závažné procesné chyby prípravného konania, jediným možným spôsobom rozhodnutia vo veci je rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. pre absenciu zákonných podkladov pre rozhodnutie o uznaní viny obžalovaného. Odvolací súd považuje tieto právne závery za správne a zákonné.

Podľa názoru odvolacieho súdu skutkové zistenia okresného súdu, o ktoré oprel výrok napadnutého rozsudku, majú úplnú oporu v obsahu spisového materiálu, čo v konečnom dôsledku, ako bolo už vyššie konštatované, nebolo spochybnené ani vo vyššie citovaných dôvodoch odvolania prokurátora.

Už samotné správne zistenie okresného súdu o absencii zákonného rozhodnutia o námietke obžalovaného voči zaujatosti vyšetrovateľa aj podľa názoru odvolacieho súdu je závažnou procesnou chybou v zmysle § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por., ktorá chyba súdu vytvára zákonnú prekážku nariadiť vo veci hlavné pojednávanie a ukladá zákonnú povinnosť obžalobu odmietnuť a vrátiť vec prokurátorovi. Hoci ustanovenia Trestného poriadku výslovne neuvádzajú, že policajt a prokurátor (aj súd) musia byť nestranní a nezaujatí, nestrannosť a nezaujatosť týchto orgánov priamo vyplýva nielen z právnej úpravy podľa § 31 Tr. por., ale aj z ustanovenia § 2 ods. 10 a § 201 ods. 4 Tr. por. (zákonná povinnosť orgánov činných v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňovať skutočnosti ako v neprospech, tak aj v prospech obvineného).

V tejto súvislosti považuje odvolací súd za nutné zdôrazniť, že podľa § 7 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 171/1993 Z. z.“) príslušník Policajného zboru vo vyšetrovaní a v skrátenom vyšetrovaní je vo veciach, ktoré vyšetroje, procesne samostatný a je viazaný iba ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná (rovnako ako sudca podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), a v rozsahu ustanovenom Trestným poriadkom aj pokynmi a príkazmi prokurátora a súdu. Preto nielen ustanovenie § 31 Tr. por., ale aj ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. bez akýchkoľvek pochybností garantuje právo obvineného na nestranného a nezajatého policajta v trestnom stíhaní.

Ak teda okresný súd správne zistil, že o námietke obvineného voči zaujatosti policajta nebolo riadne zákonným spôsobom rozhodnuté, okresný súd v súlade s ustanovením § 31 ods. 4 druhá veta Tr. por. dospel k správnejmu záveru, podľa ktorého v prípravnom konaní vykonané úkony nemôžu byť v danom prípade podkladom pre podanie obžaloby, pre jej vecné prejednanie a rozhodnutie súdu o vine obžalovaného.

Odvolací súd považoval za nerozhodnú argumentáciu prokurátora, podľa ktorej rozhodnutie o námietke obžalovaného o zaujatosti policajta trpí len (zrejme podľa názoru prokurátora nevýznamnou) písarskou chybou, pretože táto argumentácia je celkom v zjavnom rozpore s čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a § 2 ods. 1 Tr. por. (v poradí prvá základná zásada trestného konania). Ak teda ustanovenia § 32 Tr. por. predpisujú, ako sa má vybaviť podanie, namietajúce zaujatosť a majú na zreteli, že právne záväzný je výrok rozhodnutia, nie jeho odôvodnenie a okresný súd správne zistil, že o podanej námietke voči konkrétnej osobe policajta nebolo rozhodnuté výrokom uznesenia, toto pochybenie znamená aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu porušenie práva obvineného podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy a § 2 ods. 1 Tr. por. byť stíhaný spôsobom, ktorý ustanovuje Trestný poriadok.

Odvolací súd považoval argumentáciu prokurátora o možnosti meniť osobu policajta v prípravnom konaní bez pokynu prokurátora za rozpornú s ustanovením § 7 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. v spojení s ustanovením § 230 ods. 2 písm. f) Tr. por. Ako vyplýva z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z., policajt (v zmysle § 10 ods. 7 Tr. por.) je procesne samostatný a podľa § 201 Tr. por. je povinný konať

v pridelenej veci. Vzhľadom na to, že podľa § 7 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. je policajt viazaný len pokynmi a príkazmi prokurátora a súdu v rozsahu ustanovenom Trestným poriadkom, vyššie citovaná argumentácia prokurátora o „manažérskych úkonoch“ v rámci Policajného zboru nemá žiadnu oporu v zákone, pretože v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Trestný poriadok takéto „manažérske úkony“ v rámci Policajného zboru celkom zjavne nepripúšťa.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal tiež správnosť výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zoberal na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.